

Nije li ovo potpuno u skladu s idejom pape Ivana XXIII: "U prošlim vjekovima Crkva se je čvrsto držala tradicije, no danas treba da se uključi u vrijeme" /v. "Služba Božja", br. 5, str. 18/.

Naša je dužnost provesti u život, jednostavnim riječima izrečenu, veliku misao svetog Oca. Odazovimo se njegovu pozivu i uključimo se u život onako kako to traže suvremene prilike i potrebe neumrlih duša.

Svatko od nas snosi dio odgovornosti, svatko prema svom položaju i mogućnostima, svatko prema onome što je primio.

.....

IN PRIMIS GLORIOSAE SEMPER VIRGINIS

"Po njihovim /slavne vazda Djevice i svih svojih Svetaca/ zaslugama i molitvama udijeli, da u svemu budemo utvrđeni pomoću tvoje zaštite. Po istome Kristu, Gospodinu našem. Amen." Tako završuje "Communicantes". A i to je - uzgred budi rečeno - dokaz, da je ovaj odlomak "Čina Mise" završni dio prve njegove molitve "Te igitur". Tu molimo, dakle, Božju zaštitu po zagovoru nebeskih stanovnika, ali i tu u prvom redu - i n p r i m i s - po zagovoru Marijinu. S ovim stavkom izrečena je stara kršćanska istina i duboko uvjerenje svih stoljeća Crkve, da je preslavna Bogorodica ujedno i Posrednica svih milosti kod jedinoga Posrednika između Boga i nas, njezina božanskog Sina Isusa

Krista.

To se uvjerenje zrcali i u onoj najstarijoj molitvi presvetoj Bogorodici: -Pod tvoju se obranu utječemo, ... naših prošnja ne prezri u potrebama našim, nego nas od svih pogibli oslobodi vazda Djevice slavna i blagoslovljena. - Ovdje je interesantna i vrlo značajna i opet jedna *i n t e r p u k c i j a*. U starim rukopisima, pa u crkvenom napjevu, a i u službenom tekstu što ga donosi "Enchiridion indulgentiarum"/Rim 1952/, broj 333, stavljen je zarez ispred riječi *V i r g o /Djevice/*, dok bi po smislu morao stajati ispred riječi *v a z d a*: oslobodi, vazda Djevice /*Acipárthenos/*. Po božnoj vjeri kršćanskog puka nije bilo dovoljno prositi Marijin zagovor i pomoć u svim pogiblima, nego je još pojačao svoju molitvu željom da to bude *v a z d a!* Maria, *Mediatrix o m n i u m gratiarum!!* /U prijevodu Kruha neb., str. 106, ne vidi se ta "igra zareza": nego nas od svih pogibli uvijek oslobodi, Djevice.../

Još jednom se u Kanonu slavne Djevice, a i tu osjećamo odjek one stare molitve, nastale u doba katakomba: - *O s l o b o d i nas, molimo, Gospodine, od svih zala...: i po zagovoru blažene i slavne vazda Djevice Bogorodice Marije, ... daj milostivo mir u našim danima /progonstva/: da... budemo vazda ... sigurni od s v a k e smetnje.*

+

Pri kraju smo naših kratkih refleksi-

ja o najužim vezama, kojima sv. Crkva od svoga početka povezuje nekrvnu Žrtvu sv. Mise s preslavnom Djevicom Bogorodicom. Marija je prva, prije svih svećenika, prikazala nebeskom Ocu njegova i svoga božanskog Sina kao Žrtvu za naše otkupljenje: "u Betleumu, u jeruzalemskom Hramu, na Kalvariji" /P. Mateo/. Pravo je da je Ona zajedno s Njime i s nama i kod prikazivanja nekrvne Žrtve na oltaru.

Ima krasan stari običaj u našega naroda po Bosni, Hercegovini, zagorskoj Dalmaciji da "pod Misom" držeći krunicu u ruci, očiju uprtih u svećenika, prebiru njezina zrnca šapćući Zdravomarije i promišljajući otajstva presvetoga Ružarija. I kad misnik podiže presveto Tijelo i predragocjenu Krv, narod širi i podiže uvis ruke između kojih visi krunica, a pobožni se uzdasi dižu iz grudi... Oni "slišaju" svetu Misu u društvu sa svojom Gospom...

U svojoj epohalnoj enciklici "Mediator Dei" Pijo XII tvrdi "da ne može biti prave protivnosti između liturgije i drugih vjerskih čina, samo ako se ovi drže u pravim granicama i idu za pravim ciljevima". Između tih vježba Papa spominje "i one posebne molitve i prošnje u čast Blažene Djevice Marije, među kojima se, kako svi znadu, ističe Marijin Ružarij". Dakako, ne bi bilo u skladu s liturgijskim propisima preko sv. Mise zajednički i glasno moliti presv. Ružarij. Ali tko nije dovoljno spreman da "moli Misu", ne može mu

se preporučiti bolja tiha molitva za vrijeme Mise od ovog "brevijara siromaha", u kojemu se "sa štovanjem spominju otajstva života, smrti i uskrsnuća" Sina Božjega ... /Usporedi s tim riječima iz molitve Kraljici presv. Ružarija one u misnim molitvama: Suscipe, sancta Trinitas, ispred Orate fratres, i: Unde et memores, poslije Posvećenja./

A što se tiče divne prastare molitve: Pod tvoju obranu, u franjevačkom se redu ona moli kao uvod u Gospine litanije. Bilo bi lijepo, kad bi se to preporučilo i pobožnim vjernicima.

Na kraju, želim spomenuti, što sam na svoje uši čuo od samoga Sv. Oca Ivana XXIII: S v a k i d a n g o v o r i m t r i k r u n i c e /Ogni giorno dico tre corone/... Tu ne treba komentara, nego vjerna nasljedovanja uzvišenog primjera...

T a u

-...-

RAD ZA KANONIZACIJU BL. NIKOLE TAVELIĆA

Na blagdan bl. Nikole Tavelića, 14.XI 1939, osam hrvatskih biskupa i dva predstavnika političkih vođa hrvatskog naroda, na čelu 250 hodočasnika, po zaključku Bisk. Konf. 24. X 1939, predali su velikom Papi Piju XII, u svečanoj audienciji, molbe da najslavnijeg sina hrvatskog naroda iz prošlih vremena bl. Nikolu Tavelića, mučenika, izvanrednim putem ili ekvipolentnom kanoni